

KUN RARI OSUU KOHDALLE – TAI SITTEN EI

Vuotta 2010 varten minulla ei taaskaan ollut mitään erityistä seurantakohtetta mielessä. Siispä vain katselen lintuja.

Alla on kerrottu kaikki uudet elämänpinnalajit sekä muut kummalliset havainnot. Tuntomerkkien kuvaukset ovat sanatarkkoja lainauksia havaintoajankohdan muistiinpanoista, mitään lisäämättä, muuttamatta tai poistamatta.

19.1.2010 (46/290)

Kävimme lintukuvaajan kanssa perusteellisesti tutustumassa mm. peltopyy- maastoon 11.1. Sastamalassa. Seuraavalla kerralla **peltopyyt** (9) sitten löytyivät – paikallisen harrastajan avustuksella. Kun 11.1. emme nähneet käytännössä mitään, 19.1. oli muutenkin paljon parempi: hiiripöllö, hiirihaukka, isolokki, ui-velo, koskikaroja yli 10 ja naakkoja noin 3000. Kaipa se on sitä, että kunnollinen tutustuminen maastoon (lue: tulokseton reissu) auttaa hyvään lopputulokseen.

18.4.2010 (128/291)

Etelä-Suomessa oli sopivan rengasreitin varrella useita harvinaisempia vesilintuja, joista yksi oli Nakkilan **lumihanhi**. Alkuun näytti, että koko useita kilometrejä pitkä pelto olisi tyhjä. Paikalla ollut harrastaja kertoi lumihanhen siirtyneen muiden hanhien kanssa aivan toiseen päähän. Kun ajoimme sinne, palasi hanhiparvi jonkin matkaa, ja valkoinen hanhi loisti kirkkaana parvessa.

21.4.2010 (135/292)

Tiiraan tuli tieto Laajalahdella olevasta **pussitiaisesta**. Olen usein mennyt lajin löytöpaikalle seuraavana päivänä turhaan, joten päätin yrittää heti. Lintu tuli-kin näkyviin puolen tunnin odottelun jälkeen ja vielä toisen kerran, myös puolen tunnin tauon jälkeen. Kummallakin kerralla se viipyi näkyvissä vain pari minuuttia.

8. ja 18.5.2010 (- / -)

Olin 8.5. kävelyllä Viikissä ja pellolle laskeutui pikkulintuparvi. Kaukoputki vain sinne ja parvi oli keltavästäräkkejä. Joukosta erottui selvästi yksi mustapäinen keltavästäräkki muiden ollessa harmaapäisiä. Ilman epäilystä se oli Suomessa harvoin nähtyä **feldegg**-alalajia. Kymmenen päivää myöhemmin sama (tai toinen) lintu löytyi Lammassaaren niityltä, mistä kuva. Oli sen ilmoittanut nähdyksi ainakin toinen harrastaja.

10.5.2010 (179/293)

Espoon Kulmakorvessa oli ollut pari päivää **lyhytvarvaskiuru**. Siispä sinne. Kun tulin täyttömaa-alueelle, lähti melkein heti jaloistani kiurulaji, joka oli huomattavasti keltaisempi kuin tavallinen kiuru. Se laskeutui näkymättömiin, joten seurasin sitä. N. 50 metrin jälkeen se nousi uudelleen ja laskeutui nyt siten, että näin paikan. Lähestyin varovasti, ja sainkin kaukoputkeen. Ensimmäinen havaittu tuntomerkki oli jyrävä nokka. ja muutkin oleelliset tuli nähtyä.

30.8.2010 (220/294)

Olin viikonlopun mökillä ja palattuani tarkistin lintutilanteen. Espoon Laajalahdella oli ollut **suippopyrstösirri** (Suomen 2. havainto) jo pari päivää. Siispä sinne. Lintua ei kuitenkaan näkynyt, joten maanantaina uudestaan. Reilun tunnin odottelun jälkeen lintu tuli näkyviin, mutta oli melko kaukana. Pari päivää myöhemmin se oli jo hyvällä etäisyydellä (josta kuva). Monta päivää se oli paikalla.

30.8.2010 (221/295)

Suippopyrstösirrin näkemisen ja jonkinlaisen kuvaamisenkin jälkeen tornissa ollut harrastaja houkutteli Siuntion Pikkalaan, jossa oleskeli **mustanmerenlokki**. Hetken etsiskelimme paikkaa, mutta löytyihän se. Lokkeja oli muutamia, mutta yllättävän vaikeaa oli varmistaa, että juuri tämä on "se" lokki. Jollain lailla erilaiselta se heti näytti, mutta silti.

Suippopyrstösirriä odotellessa toinen lintuharrastaja (linnun löytäjä) pyysi tekemään ARK-ilmoituksen pussitiaisestä (koska minulla on siitä kuva). Tein sen. Saa nähdä, millä perusteella se hylätään.

7.9.2010 (225/296)

Vihdin Vanjärvellä oli nähty **mehiläissyöjä**, ja lintuharrastajaystävä pyysi mukaan katsomaan. Sopihan se. Kun tulimme paikalle, lintu oli ollut näkymättömissä noin puolitoista tuntia, mutta ilmestyi näkyviin suunnilleen samoihin aikoihin. Sen ehti juuri nähdä lennossa, mutta jäi sitten piiloon. Hetkeä myöhemmin se nousi uudestaan ja lenteli hyvin pitkään ja korkealla. Lopulta se laskeutui kaukana olevaan koivuun. Etäisyyden huomioon ottaen kuvaan voi olla tyytyväinen. Jopa nokka näkyy.

3.10.2010 (- / -)

Istuttiin mökillä Joutsassa kahvilla lounaan päälle, siinä puolen päivän tienoilta. Ikkunan taakse lennähti lintu. Eka määrittäminen oli kirvinen, mutta jotenkin outo (tässä vaiheessa rintamasuunta minuun päin). Näin sen sekä edestä että takaa noin 15 m etäisyydeltä, mutta en sivuasennossa. Ensiksikin se vaikutti kookkaalta, kuitenkin pikkurastasta pienemmältä, ja toiseksi väritys ei ollut kohdallaan. Pää ja kurkku olivat kirvismäisesti kirjavat, ja erityisesti viiksijuova oli näkyvä (muoto kuten kirvisillä). Silmäkulmanjuovaa en noteerannut, joten viikseen verrattuna se oli selkeästi hailakampi. Rinnan yläosa oli voimakkaasti viiruinen (mustat viirut, valkea pohja), ja katkesi terävästi alaosaan ja vatsan valkoiseen väriin. Siivissä ei ollut moitittavaa kirjisten siipiin. Selkä ja niska olivat tasaväriset, tummahkon oliivinvihreät. Ei kestänyt kaukoputkea, vaan lensi metsään eikä ilmaantunut uudestaan. Ei kuvia.

Lintuoppaasta löytyi yksi tuntomerkkeihin sopiva vaihtoehto, mutta en kyllä ilmoita sitä nähdyksi. Selän väritys ja koko (jota ei kylläkään voinut verrata toiseen lintuun) estävät nimeämästä niittykirviseksi. Myös ensivaikutelma oli väärä (siinä vaiheessa en ollut edes nähnyt selkää). Olisiko kirvisten ulkopuolelta löydettävissä laji, joka saattaisi tulla kyseeseen? Sanonpa vain, että kovasti vuorikirvisen näköinen lintu.

Tuo vääränlainen väritys ensivaikutelmana on jännä ilmiö. Jos katsotaan vain sillä hetkellä näkyvissä olleita tuntomerkkejä, kyllä ne näin kuvattuna sopivat niittykirviseseen. Mutta lintua katsoessa ne tuntuivat vääriltä. Selkä on asia erikseen. Sitä ei millään pysty yhdistämään niittykirviseseen.

29.11.2010 (242/297)

Suomen virallisesti ensimmäinen **tammitikka** oli löytynyt Vääksystä (Asikkala) muutamaa päivää aiemmin. Parin päivän jahkailun jälkeen päätin lähteä paikalla. Aikoessani lähettää kysymyksen lähtemisestä mukaan, olikin s-postissa vastaava kysymys. Niinpä sain seuraa. Olimme jo vähällä luovuttaa kolmen ja puolen tunnin etsiskelyn jälkeen, kun tuli tieto, että tikka on tullut kanavasulun vierelle. Siellä se liikkui lehtikuusissa noin 35 minuutin ajan ja lopulta lähti kauemmas.

Vuosi on sitten päättynyt ja lajeja tuli nähtyä enemmän kuin minään aikaisempaan vuonna, 242. Tammitikka jäi siis viimeiseksi. Kuviin jäi 218 lajia, eli 90 % kaikista nähdyistä. Sekin on uusi henkilökohtainen ennätys. Elämänpinnoja kertyi 8 sekä yksi RK-alalaji. Pitkästä aikaa 300 lajiin pääseminen tuntuu mahdolliselta.

ARK sitten hyväksyi pussitiaishavainnon. Hämmästyttävää.